

Suggeriments per treballar

amb Els llibres de la Nur

Aquestes activitats són complementàries als recursos que els/les mestres utilitzen de forma habitual i que desenvolupen durant les activitats de classe i comptem amb la seva habilitat per adaptar-les a aquests nous materials.

El recull d'activitats que proposem aquí no s'han de fer pas seguides ni per ordre de presentació, ni són tancades ni exhaureixen totes les possibilitats; per tant, es poden adaptar, refer o canviar. De ben segur que el professorat també n'aportarà de noves, de manera que seria molt interessant que l'escola confeccionés un recull d'aquestes activitats i que s'intercanviessin amb altres escoles. Nosaltres us animem a penjar-les a la nostra web perquè altres companys i companyes les puguin utilitzar.

Recomanem que tot el material gràfic i els treballs realitzats per l'alumnat es pengin a les parets de la classe o del passadís i que s'enregistri en algun format audiovisual.

Idees per fer present el llibre a classe

La presència a classe d'un llibre bilingüe obre als estudiants tot un món de possibles investigacions entorn de les llengües i de les cultures. Suggerim que es faci una avaluació inicial perquè tothom es conegui més a fons i, si l'ambient és adequat, es poden iniciar investigacions sobre les llengües i les cultures.

Propostes d'avaluació inicial (punts 1-5):

- Podem fer una **enquesta** per saber quines són les llengües que parlem a classe.
  - a) Enumera les llengües que saps que es parlen al món.
  - b) Enumera les llengües que saps, perquè les parles o les entens.
  - c) Digues quina llengua parles a casa, a escola, en altres activitats i amb els amics i les amigues.
  - d) Enumera les llengües que parles o has sentit a casa, a escola, al carrer, per la televisió o per la ràdio, de vacances, etc. Digues on les has sentit.
  - e) Enumera les llengües que has vist escrites. On les has vist?
  - f) Què saps dir en altres llengües?
  - g) T'agradaria aprendre altres llengües? Quines?

- També podem escriure una **biografia lingüística** col·lectiva de totes les llengües que entre tots coneixem i elaborar una llista ben llarga per penjar-la a la paret per veure-la cada dia.

- Cadascú pot dir alguna paraula en la seva llengua (pot ser, per exemple, dels objectes que ens envolten a l'escola i així s'assenyala l'objecte mentre s'anomena) i tothom ha de repetir aquesta paraula.

- Es pot jugar al joc **Els idiomes**. Es dona un temps determinat perquè cada jugador/a inventi el seu propi idioma a partir d'una lletra. Els idiomes es creen repetint la vocal de cada síl·laba acompanyada de la lletra escollida. Si parléssim amb la "m", la paraula "telèfon" es transformaria en "te-me-le-me-fon-mon". Quan tots els jugadors han creat el seu propi idioma, es parlen entre ells i presten la màxima atenció en allò que diuen els altres. Pensem que aquest joc és un bon exercici mental per la diversitat de sons que s'hi poden crear.

- Es poden dur a terme algunes investigacions: el nombre de llengües del món, l'estatus de les llengües, l'aprenentatge de paraules en les llengües dels companys i de les companyes de classe, l'aprenentatge de l'escriptura en altres llengües, etc.

Treballant amb el llibre

Presentació

Activitats que proposem per conèixer-nos a partir de les informacions que es recullen en la fitxa inicial dels continguts del llibre:

- **Ens presentem!:** Fem una rotllana i anem passant una pilota de l'un a l'altre mentre diem: "Em dic...". Després de dues voltes canviem i quan tirem la pilota a un/a company/a li preguntem: "Com et dius?". Qui agafa la pilota ha de respondre: "Em dic...". Si els ànims són bons i el grup respon bé, podem introduir una tercera part del joc que consisteix a endevinar com es diuen els companys i les companyes. Així tirem la pilota a un/a company/a i diem: "Es diu...". En el cas que estiguin molt cansats, deixem aquesta part per al dia següent i així ens servirà per repassar la primera part del joc.
- **El Garaskala:** és un joc de Mauritània molt divertit en què els jugadors es canvien els noms i els han de recordar. Els jugadors es col·loquen en semicercle davant del conductor del joc. Després es canvien el nom pel del veí de la dreta o pel nom del de l'esquerra, segons decideixin entre tots. El conductor del joc recita la cantarella següent: "Garaskala, garaskala..." fins que, de sobte, aixeca la mà i diu, molt de pressa: "Volarem jo i en...", afegint-hi

el nom de qualsevol jugador. Qui tingui assignat aquest nom aixecarà la mà i qualsevol altre jugador que l'aixequi quedarà eliminat.

- **Una cançó:** "Com estàs...? Com estàs? Molt bé! Etc."
- **Noms compartits!:** Es tracta d'elaborar una llista de noms compartits a partir dels noms de la classe. Per exemple, Yussuf és Josep, Fàtima és igual per a nosaltres, Ibrahim és Abraham, Mariam és Maria, etc.
- **I tu on vas néixer?:** La persona dinamitzadora localitzarà en un mapamundi les diferents ciutats d'on prové l'alumnat. Seguidament cadascú dirà: "Vaig néixer a..." i clavarà una xinxeta d'agulla i amb cap de colors sobre la ciutat. El mapa es quedarà a l'aula.
- **Ens comparem!:**
  1. L'alumnat s'ordena segons el mes en què ha nascut. Si hi ha més d'un infant nascut en aquell mes necessitarem conèixer el dia. Després s'ordenen els mesos de l'any escrits en una cartolina.
  2. Podem fer que cadascú mesuri l'altre amb una cinta mètrica. Després els infants es poden ordenar per alçada. Es poden posar en fila a la paret i amb una cinta adhesiva s'assenyala el punt per on passen els caps, i així ens quedarà una línia recta inclinada i podrem veure si s'inclina molt o poc.
  3. L'última comparació serà el pes: en una balança ens anem pesant i també ens anem ordenant segons el pes de més a menys.

- **Busca algú que...:** Cadascú respon a les preguntes del qüestionari i escriu la resposta sota la columna "TU". Després ha de buscar per la classe algú que contesti igual; cada vegada ha de preguntar a algú diferent i, quan l'hagi trobat, ha d'escriure el nom sota la columna "NOM COMPANY/A". Al final s'expliquen les troballes. Facilitem unes idees que es poden canviar, adaptar i ampliar segons es cregui oportú. És una bona oportunitat per repassar els temes tractats a *Hola, Nur*.

Busca algú que ...	
Tu	nom company/a
1. És del mateix lloc que tu...	
2. Viu al mateix carrer que tu...	
3. Viu al mateix número de portal que tu...	
4. Viu al mateix número de pis que tu...	
5. El seu color preferit és el mateix que el teu...	
6. És igual d'alt que tu...	
7. ...	

- **Jo no sóc jo!:** Cada nen/a té un paper de mida A-4 i un llapis. El/La mestre/a pregunta: "Com et dius?", i els infants escriuen el nom a la part de dalt del paper. Quan acaben dobleguen, el paper tapant només la part escrita i el passen al company/a del costat. El/La mestre/a pregunta "D'on ets?", i cadascú ha d'escriure la seva informació en el nou paper, que es torna a doblegar per tapar la nova informació i es passa al company/a. En el nou paper escriuran la resposta següent tot seguint la informació personal que hi ha en la primera plana del llibre. Quan acabin les històries, cada infant recuperarà el paper amb el seu nom i llegirà en veu alta la història.

- **Teixim una teranyina!:** Els infants asseguts a terra en cercle han de passar-se un cabdell de llana. El/La mestre/a agafa una de les puntes del cabdell i el tira dient: “A mi m’agrada + color/fruïta/etc., preferit/ida”. Qui l’ha rebut agafa el fil i el torna a tirar repetint la mateixa frase però canviant la preferència. Així fins que tothom hagi rebut el cabdell. Tota la classe quedarà lligada amb el mateix fil, que s’entrellaçarà al mig de la rotllana.

Tema 1. El cos humà

Per treballar el vocabulari d’aquest tema proposem:

- **“En Simó / La Simona diu toca’t...”:** El/La dinamitzador/a del joc (en Simó / la Simona) toca un instrument (per exemple, una pandereta). Mentre fa soroll tots junts criden: “Simó/Simona, què dius?”, i en Simó o la Simona ha de respondre: “Toca’t el nas”, i tothom se l’ha de tocar, i així s’ha d’anar repetint. En Simó / La Simona canvia cada vegada. El joc del Simó o de la Simona també és útil per aprendre accions. En aquest cas en Simó o la Simona dirà: “Mossega!, balla!, etc.”
- **“En Joan petit quan balla”:** És una bona cançó per treballar les parts del cos.
- **L’autoretrat:** Podem dibuixar el nostre retrat. El/La docent pot dir: “Dibuixa un ull. Dibuixa el nas, etc.” Es poden donar ordres desordenades per fer cares expressament descompensades i horroroses i poder riure.
- **Representacions o mímica:** Ens ajudarà a entendre els estats d’ànim o les malalties. Algú ho representa i la resta els endevina.

- **“Qui és qui?”**: Per descriure els nostres companys i les nostres companyes i treballar les característiques físiques, es divideixen en dos grups i cada grup escull un nen o una nena. Cada grup farà, per torns, una pregunta a l'altre del tipus: “Té els cabells negres?”, i la resposta només pot ser “sí” o “no”. A cada pregunta els participants que no compleixin les característiques queden eliminats (en aquest cas, si la resposta fos “sí”, els nens i les nenes amb cabells d'un color diferent del negre quedarien eliminats), i així successivament fins a endevinar el nen o la nena escollit.

Tema 2. Els sentits

Algunes activitats que ens ajudaran són:

- **“Veig, veig”**: Aquest joc serveix per treballar els objectes de la classe des de diferents punts de vista: la forma, el color, la lletra amb què comencen, etc. Hem de tenir en compte que es tracta d'un joc d'observació molt popular en tot el món. Per exemple, a Austràlia en diuen *spy eye*, l'ull d'espia.
- **Els menjars i les begudes**
  - El **gust** i l'**olfacte** es poden treballar a partir d'alguns menjars i begudes representatius i alhora expresseu el gust que tenen i l'olor que fan. Després, en petits grups podem classificar diferents menjars i begudes representats en fotos o en dibuixos. Cada grup pot presentar els resultats a la classe.
  - El **menjar** es pot ampliar parlant de les coses que es mengen habitualment a casa. Per exemple, cada nen/a pot explicar a la resta un àpat habitual a casa o bé pot portar de casa una petita mostra en

una carmanyola o portar-ne fotos. Les famílies poden participar ensenyant a cuinar alguna recepta.

- **“El sancocho”**: És el nom d'un plat tradicional de Colòmbia i també d'un joc popular. El desenvolupament del joc es basa en els ingredients i els estris necessaris per fer aquest plat i també es pot jugar amb qualsevol recepta. Cada jugador/a escull un element necessari per a la preparació del plat (sia ingredient o estri). Llavors els jugadors es col·loquen en cercle i un inicia el joc dient: “El sancocho se'n va”, i els altres responen: “Se'n va”. Llavors tots fan un gir sencer i s'asseuen. El primer jugador, que en aquest cas podria ser l'arròs, diu: “D'arròs, sí que n'hi ha, però de carn, no”. Llavors el jugador que és la carn ha de respondre ràpidament: “De carn, sí que n'hi ha, però de sal, no”, per exemple. Les persones al·ludides van responent de la mateixa manera i anomenant un altre ingredient o estri. Quan algú s'equivoca o no respon prou de pressa, queda eliminat. S'hi juga fins que només queden dos jugadors.
- Per treballar el **sentit de l'oïda** es pot aprofitar per iniciar l'alumnat en els diferents instruments i músiques del món. De segur que algun pare o alguna mare sap tocar la *darbuka* (tambor) o els *akrab* (cròtals) marroquins. La majoria de les dones àrabs en saben, ja que són elles mateixes les que toquen als casaments o a les festes. També saben fer “el crit d'alegria”. També podem animar cadascú a portar a classe la cançó o la música que més li agrada per escoltar-ne un fragment i pot explicar per què li agrada.
- Per treballar el **tacte** podem parlar de diferents objectes. Es pot aprofitar aquest apartat perquè cada infant porti de casa un objecte que li agradi

(de la família o seu), que el descrigui als altres i que els expliqui per a què serveix i com l'utilitza.

- **“L'Adágar”**: Adágar significa ‘cec’ en tamazight i és un joc que ens serà molt útil tant per treballar l'oïda com el tacte. Es tapen els ulls a un infant amb una bena i els altres jugadors es posen al seu voltant. Qui té els ulls tapats ha d'agafar la resta dels jugadors, que han de fer soroll (amb la boca, picant de mans...). Un cop atrapa algú, ha d'endevinar qui és.
- **“El kanamachi”**: Significa ‘el cec i les mosques’ en bengalí i és un joc molt semblant a la gallineta cega. El “cec” (*kana*) ha d'atrapar els altres (*machi*) dins del perímetre d'un cercle. Els *machi* han de tocar el *kana*, sense que aquest els atrapi. Quan un queda atrapat, ha de dir una paraula perquè el *kana* el pugui identificar. Si ho endevina, s'intercanvien els papers.

Tema 3. La família

- **La meva família.** Cada nen/a pot portar fotos de casa per parlar de la seva família i presentar-la als companys i a les companyes: com es diuen, d'on són i on viuen i de què treballen. També es pot aprofitar per treballar els vestits. En el cas que hagin dut fotos de la família de cadascú, podem practicar les semblances comparant el company o la companya amb els membres de la seva família. Podem repassar la descripció treballada en el tema anterior.

A l'hora de presentar la família utilitzem el català, però podem aprofitar l'ocasió perquè els arabòfons ens expliquin les diferències entre l'àrab i el català per anomenar els oncles i les ties i els seus fills i filles. L'oncle patern es diu *AMM*, i la tia, *AMMA*. L'oncle matern es diu *JAL*, i la tia, *JALA* (la jota es pronuncia com en el mot *jamón* en castellà). Dels cosins i de les cosines, se'n

parla com a fill del germà o de la germana del pare, *IBN AMM/AMMA*, o bé com a filla, *IBNA AMM/AMMA*. Conseqüentment, el fill del germà o de la germana de la mare es diu *IBN JAL/JALA*, i la filla, *IBNA JAL/JALA*. A més, els nens i les nenes arabòfons poden explicar com anomenen els membres més importants de la família (avis, pares, germans i germanes) i junts poden practicar.

Cal parar esment en els cognoms de les famílies representades en el llibre. La família que viu a Catalunya té dos cognoms: primer, el del pare, i després, el de la mare. En canvi, la família que viu en un país àrab només té un cognom: el del pare. Es pot fer una cerca de com funciona segons les procedències dels companys i de les companyes de classe.

Hem de tenir en compte que les persones d'origen àrab, tant homes com dones, rarament fan servir el nom de pila. El més habitual és utilitzar un sobrenom que per als homes es construeix amb "Abu + el nom del fill mascle més gran" i en el cas de les dones amb "Umm + el nom del fill mascle més gran" i que vol dir 'pare de...' i 'mare de...', respectivament. Per a ells això és un senyal de respecte dins la comunitat. Això s'hauria de tenir en compte quan els/les mestres s'adrecen a les famílies. (Per exemple, els podríem preguntar: "Com prefereix que l'anomeni, Amina o Umm Mustafa?, o si és el cas, Ali o Abu Mustafa?")

- Per explicar els **oficis** es pot partir dels treballs dels pares i de les mares. Cadascú pot preparar a casa unes preguntes bàsiques que després ha d'explicar a classe. Una alternativa preferida seria convidar els pares i les mares a l'escola a parlar del seu ofici. Els infants els poden fer preguntes i el pare o la mare pot portar algun estri important de la seva feina. Podem visitar algun dels llocs de treball d'algun pare o d'alguna mare de la classe i aprendre *in situ* com s'hi treballa.

- **El meu pare és ferrer:** Ens col·loquem formant un cercle i el/la primer/a diu en veu alta: "El meu pare és ferrer i fa així", mentre fa gestos com si piqués amb un martell sobre una enclusa. Tots els jugadors imiten el moviment i toca el torn al següent. El següent diu: "El seu pare és ferrer i fa així", mentre tots l'imiten, i després hi afegeix: "La meva mare és infermera i fa així", i simula posar una injecció. Tots imiten el nou moviment i toca el torn al següent, que haurà de repetir les professions, els gestos i afegir un ofici més a la llista.

Tema 4. L'escola

- **Les dependències.** Podem presentar l'escola passejant-nos-hi amunt i avall. En cada lloc al qual entrem podem representar què s'hi fa (per exemple, quan arribem al gimnàs simulem que fem gimnàstica corrent, saltant, etc.; al menjador fem veure que ens asseiem a les taules, que mengem una sopa, que tallem la carn o que bevem un got d'aigua, etc. A classe el/la docent ordena diferents accions: "Retalla, asseu-te, escriu, etc.").
- Per a les **preposicions de lloc** podem col·locar un objecte, i els altres han de dir on és.
- **Aprenem a saludar.** Cada vegada que ho necessitem. Podem aprendre a fer-ho en totes les llengües de la classe!
- També podem jugar a **la frase sorpresa**. La persona dinamitzadora dóna un full i un llapis al primer jugador i li pregunta: "Qui?". L'infant escriurà el nom d'un company o d'una companya de la classe. A continuació doblega el full de

manera que l'escrit quedi tapat i el passa al participant següent. El/La docent preguntarà al segon participant: "Què fa?". El/La jugador/a escriu una acció en el paper, sense saber qui la fa. Després doblega el full i el passa al següent. El/La docent continuarà fent preguntes: "On és?", "Amb qui és?", "Quan?", amb la finalitat d'allargar la frase. Un cop acabades les preguntes, es desdoblega el paper i es llegeix en veu alta la frase resultant, la qual provoca el riure dels infants.

Tema 5: El calendari

- **Les parts del dia:** Cadascú dibuixa, imitant l'estil còmic o d'auca, el que fa durant el dia: "al matí...", "al migdia...", etc. També pot fer mímica tot explicant el que va fent: "Al matí em llevo a les..., em dutxo, em vesteixo, esmorzo, surto cap a..., etc."
- **Investiguem sobre els calendaris :**
  1. És un bon moment per aprofundir en els diferents calendaris, segons que siguin solars o lunars i en la combinació de tots dos. En el calendari lunar els dies comencen amb la posta de sol i en el calendari solar el nou dia comença a partir de les 24.00. Als països àrabs en general la vida religiosa es regeix pel calendari lunar (segons el cicle de la lluna), i la vida social i econòmica, pel calendari solar (el que fem servir aquí).
  2. Podem comprovar si les dades són fixes o mòbils. Per exemple, al calendari musulmà el principi i el final de cada mes depenen de la percepció directa del creixent de la lluna al cel; en el calendari cristià la Setmana Santa no se celebra mai els mateixos dies.
  3. Ho podem aprofitar per veure com en els calendaris hi ha festes religioses i festes civils. Per saber quan són les diferents festes religioses es

pot consultar el Calendari Interreligiós que cada any edita la Unesco. També podem encoratjar els infants a investigar a casa seva i a confeccionar junts un calendari. Com que de ben segur no tothom procedeix d'una família religiosa, caldrà tenir en compte les festes laiques. A més, podem comprovar com moltes tradicions i festes religioses s'enllacen amb esdeveniments de la natura: a l'Iran o al Pakistan la festa d'Any Nou és el dia que comença la primavera i es fa una cerimònia que simbolitza la sembra. A Catalunya, la festa de Sant Joan coincideix amb el solstici d'estiu i, per tant, amb l'inici de l'estiu. Una possibilitat serà fer una petita recerca sobre l'origen i l'evolució d'algunes festes, a la mida dels coneixements i de les habilitats del grup.

4. Es pot investigar l'any en què es troben altres àrees del món i que no corresponen al nostre any. Per exemple, als països musulmans i a la Xina estan en un any diferent del nostre que té sentit segons la seva història.

5. També seria interessant veure com s'escriuen les dates en els diferents països. A Líbia, a Egipte i al Pròxim Orient es fan servir dos sistemes de numeració simultàniament, els números indis i els números aràbics, mentre que als països del Magrib es fan servir només els números aràbics (que són els mateixos que fem servir nosaltres).

6. És interessant veure que en la religió musulmana no hi ha sants i que per això no en celebren, a més tampoc no és gaire comú celebrar l'aniversari, que en tot cas depèn de la trajectòria individual.

- **El temps:** Es pot investigar el clima que fa en diferents zones de Catalunya i comparar-lo amb el de les zones de procedència dels infants de la classe, per

exemple, alta muntanya, litoral, etc. També es pot aprofitar l'ocasió per parlar sobre l'aigua, un bé molt preuat allà on és escàs. Al Magrib hi ha moltes zones amb escassetat d'aigua i seria interessat fer una reflexió sobre el tema.

Tema 2: L'hort i la vinya

- **Les verdures del mercat:** Primer els infants elaboren una llista de les verdures que coneixen. Després organitzem una visita al mercat que tinguem més a prop per comprovar si hi ha més varietat de les que s'han esmentat inicialment. D'aquesta manera es comprova i compara la varietat de verdures existents i les que mengem.
- **Les verdures que mengem:** Podem comparar quines són les verdures que més es mengen segons el lloc de procedència dels nostres alumnes. Potser n'hi haurà algunes que ni coneixem. Podem preguntar als pares i a les mares com es cuinen. També ho podem aprofitar per parlar dels hàbits alimentaris.
- Es pot jugar al **"joc de l'hort"**. Un adult s'encarrega de dir en veu alta el nom d'un vegetal. Els jugadors hauran de respondre dient "dalt" si creix per sobre la terra o "sota" si ho fa per sota la superfície. El jugador que s'equivoca quedarà eliminat i haurà d'esperar que s'acabi la partida. La partida següent es pot jugar amb noms d'animals i els participants hauran de respondre "cel", "terra" o "aigua" segons el medi en el qual es mouen.
- Podem aprendre la **cançó** "Una plata d'enciam ben amanida, ben amanida...".

- Podem fer una **excursió** a una vinya i visitar una cooperativa on s'elabora el vi. Caldria contextualitzar el vi, ja que no es beu a tot arreu; per tant, caldria fer-ne una mica d'història, conèixer la presència i la importància aquí i compararlo amb altres indrets (els d'origen dels infants de la classe) on no el consumeixen; per contra, podem investigar quines són les begudes més populars. Es pot parlar de la ritualització d'algunes begudes tant religiosa com quotidiana, és a dir, no bevem qualsevol líquid en qualsevol moment, sinó que hi ha un moment, un motiu, unes persones, etc. També podem estudiar diferents prohibicions.

Tema 3: Les plantes

- Es pot jugar al **"joc de les flors"**. És un joc popular de Xile on cada jugador canvia el seu nom pel d'una flor i el diu als altres. Un d'ells agafa una pilota i tots es col·loquen al seu voltant. Qui té la pilota la llança cap amunt dient en veu alta el nom d'una flor i qui tingui aquest nom haurà de córrer per intentar agafar la pilota abans que caigui a terra. Si aconseguix agafar-la, la tornarà a tirar cap amunt dient un nom nou; si no, tots els altres s'allunyen i tan bon punt l'atrapi crida "alto", i tothom es quedaran allà on és. Llavors el jugador tirarà la pilota intentant tocar algun/a company/a. Si ho aconseguix, aquest/a perdrà una vida i passarà a llançar la pilota. Si falla, perdrà una vida qui ha llençat la pilota. Quan s'han perdut tres vides, es queda eliminat del joc.
- **Les herbes:** Portem a la classe herbes de tot tipus i les olorem, les toquem i les classifiquem segons l'ús que en fem (medicinals, aromàtiques, per cuinar, etc.)

- **Un mural:** Els infants, agrupats en subgrups, es documenten sobre els diferents arbres que han de dibuixar (una alternativa és facilitar-los-en fotos), explicar i classificar en un mural segons que siguin perennifolis o caducifolis.
- **Observem l'entorn:** Podem observar la vegetació que hi ha al voltant de l'escola i de les nostres cases. En podem fer fotos per penjar-les a classe.
- **Les plantes:** Podem investigar quines plantes tenim a casa, on les tenim i com es cuiden. A escola podem plantar plantes en torretes i posar-les al pati, a les finestres de les aules o als passadissos. Un cop plantades, hem d'aprendre a cuidar-les.

Tema 4: La granja

- **Quin guirigall!:** S'ensenyen fotografies de diferents animals i amb el grup parlem del so que se'ls atribueix, es compara la veu que els posem a Catalunya amb altres alternatives. Podem usar les onomatopeies per fer parelles.² Escrivim el nom dels animals en paperets (dos papers per un animal) i a les fosques, i cada infant ha de representar el so de l'animal per trobar la parella.
- **Comparar animals comestibles:** Es pot fer una investigació, a partir de les informacions que aportin els mateixos infants, dels animals la carn dels quals es mengen, si és que en mengen. Es comparen les diferències i les semblances.

---

² Aquesta activitat, la podem fer servir quan ens interressi fer parelles a l'atzar.

- **Comparar hàbits làctics:** Es comprova si tots els nens i les nenes de la classe mengen llet i derivats. Si ho fan, quan en beuen o en mengen, amb què, etc.; si no ho fan, amb què “substitueixen” la llet.

- **Aprendre a fer iogurt:**
  - 1) Agafem 600 ml. de llet (sencera, semidescremada, descremada) i la fem bullir en una cassola.
  - 2) La deixem refredar fins que arribi a 45°C (ho comprovem amb el termòmetre o amb el dit: l’hem de notar calenta però a una temperatura agradable per al dit).
  - 3) Posem la llet en un bol i hi afegim de 15 a 30 ml. de iogurt viu.
  - 4) Ho cobrim amb un bol tapat amb una pel·lícula de plàstic transparent i aïllem el bol amb capes de tovallons.
  - 5) Ho deixem reposar en un armari calent i airejat durant 10-12 hores.
  - 6) Ho guardem a la nevera per tenir-ho a punt per menjar.

- **Cançó:** “A la granja d’en Tomeu totes les bèsties canvien de veu...”.

- **Excursió:** Visitem una granja i prenem nota dels animals que hi viuen, què mengen, com viuen, quins són els seus hàbits, per a què els tenim en una granja, etc. Podem comparar-ho amb els animals de granja dels països d’origen.

Tema 5: Els animals

- **Quins animals coneixem?:** Abans de començar el tema podem fer una exploració per saber quins animals coneixen els infants i classificar-los en mamífers, aus, peixos, rèptils, amfibis i insectes). Que cadascú elabori una llista que es posarà en comú i es podrà comparar el grau de coincidència.
- **Investigar com viuen els animals:** Podríem introduir i fer agafar ganes de treballar aquest tema amb la següent història d'Angola³ , que aquí oferim en forma d'esquema i el/la dinamitzador/a haurà de guarnir:

“Una vegada era un pollet que solia trobar el seu menjar a la vora d'un riu [descripció]. Un dia va sortir un cocodril del riu. Volia menjar-se el pollet [descripció del cocodril i del seu estat anímic]. El pollet va cridar: “No em mengis, oh, Germà!” [descripció de l'estat anímic del pollet en veure el cocodril]. El cocodril es va quedar sorprès i confós, i no es va menjar el pollet. El cocodril es va quedar pensant per què el pollet era el seu germà. Un altre dia succeí el mateix. El cocodril va tornar a l'aigua maleint el pollet i quedant-se astorat [descripció de l'estat mental del cocodril]. El cocodril va anar a veure Mbambi, el llangardaix, i li va explicar el problema que tenia [descripció de l'escena i explicació de la història referint les paraules del pollet].”

Un cop finalitzada la història, s'informa que el cocodril, després de parlar amb Mbambi, mai més no va voler menjar-se el pollet. Ara caldrà que la classe resolgui el problema següent: per què el pollet i el cocodril són germans? S'han de comparar els dos animals: físic, hàbitat, menjar, temperament, costums. Un model pot ser:

---

³ Idea de Serauky (1986) a Lindstromberg (2001: 92-94). *110 actividades para la clase de idiomas*. Madrid: Cambridge University Press.

	El cocodril	La gallina
És		
Té		
Viu		
Sap		
No sap		
Li agrada		
No li agrada		

- **“Zemliá, nébo, vodá”**. És un joc rus que significa ‘terra, cel, aigua’. S’escull un jugador que conduirà el joc, i els altres es col·loquen drets al seu voltant fent una rotllana. Qui para fa una volta sencera mirant cadascun dels jugadors i, de sobte, n’assenyala un i diu “terra”, “cel” o “aigua”. El jugador assenyalat haurà d’anomenar, tan de pressa com pugui, un animal que es mogui pel lloc anomenat. Si un jugador s’equivoca o triga molt a contestar, passa a ocupar el lloc de qui para. Es tracta de dir “cel”, “terra” o “aigua” molt de pressa i seguit per tal que els altres s’equivocuin.
- **“El pèl de tots els animals”**. Aquest és un joc de Ghana que consisteix a fer un semicercle al voltant d’un jugador que para. Qui para diu: “El pèl de tots els animals!”, i aleshores els altres li responen fent un salt i cridant: “Pèl!”.⁴ A continuació, el jugador anomena diferents animals dient, per exemple: “Pèl de lleó!”. Si l’animal anomenat té pèl, tots responen: “Pèl!”, i salten. Si no té pèl, per exemple: “Pèl de tortuga!”, ningú no ha de respondre i encara menys saltar. Qui s’equivoca quedarà eliminat.

---

⁴ Podem aprendre a dir *pèl* en àrab i en lloc de dir “pèl!” podem dir “*uàbar!*”

- **Descriure els animals:** Convé documentar-se sobre cada animal amb llibres per dibuixar-lo i fer-ne la descripció física, parlar del medi on viu, dels hàbitats i de les seves accions.

IDEES PER TREBALLAR LES FESTES

- Es pot elaborar un calendari de les festes més importants que celebra l'alumnat de la classe. Cadascú explica quines festes celebra la seva família. El dia assenyalat es pot proposar al company o a la companya que conegui la festa que l'expliqui a classe. El grup pot elaborar una felicitació per a les famílies.
- Els nens i les nenes poden portar fotos d'alguna festa tradicional del seu país que sigui celebrada per la seva família i explicar què significa i què fan.
- Es pot parlar de què es menja i es beu, si s'utilitzen estris especials (tovalles, plats, copes, etc.), quins vestits es porten, qui assisteix a la festa, què es canta o es balla, on se celebra, etc.
- Es pot comparar cada festa que se celebra aquí amb algunes festes que se celebren en els llocs de procedència dels companys i de les companyes de la classe.
- Es poden treballar paraules i expressions catalanes que vénen de l'àrab (*taronja, arròs, síndria, albercoc, cotó, safareig, rajola, aixeta, setrill, xarop, flassada, arracades, sucre, a la mà de Déu, a la bona de Déu, i un llarg etcètera*) i d'altres que coneguin els nens i les nenes.

- Es pot elaborar un calendari de les festes més importants que celebra l'alumnat de la classe. Cadascú explica quines festes celebra la seva família. El dia assenyalat es pot proposar al company o a la companya que conegui la festa que l'expliqui a classe. El grup pot elaborar una felicitació per a les famílies.
  - Els nens i les nenes poden portar fotos d'alguna festa tradicional del seu país que sigui celebrada per la seva família i explicar què significa i què fan.
  - Es pot parlar de què es menja i es beu, si s'utilitzen estris especials (tovalles, plats, copes, etc.), quins vestits es porten, qui assisteix a la festa, què es canta o es balla, on se celebra, etc.
  - Es pot comparar cada festa que se celebra aquí amb algunes festes que se celebren en els llocs de procedència dels companys i de les companyes de la classe.
  - Es poden treballar paraules i expressions catalanes que vénen de l'àrab (*taronja, arròs, síndria, albercoc, cotó, safareig, rajola, aixeta, setrill, xarop, flassada, arracades, sucre, a la mà de Déu, a la bona de Déu*, i un llarg etcètera) i d'altres que coneguin els nens i les nenes.
-